

DOBROGEA JUNĂ

DOBROGEA A DOBROGENILOR

Director: CONSTANTIN N. SARRY

ABONAMENTE:
pe un an 40 Lei — Pe 6 luni 20 Lei
Anunțuri și Reclame după învială

ORGAN NATIONAL-DOBROGEAN

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA:
BUCUREȘTI. — STR. PATRAȘCU-VODA, No. 4
Manuscrisurile nu se întorc

CETAȚENI AI ORAȘULUI ȘI JUDEȚULUI CONSTANȚA

După un crâncen, îndelungat și nerecunoscut război, care a împiedicat multă vreme desfășurarea vieții obștești, veți fi chemați în curând să alegeți 7 deputați și 3 senatori, cari să poarte glasul nevoilor și năzuințelor voastre în Statul României-Mari.

În tot trecutul mohorât și sângeros al neamului românesc, nici când situația țării noastre n'a fost atât de grea ca acum și niciodată răspunderea corpului electoral mai apăsătoare. Odinioară, pe urma întocmirilor dintre neamurile înconjurătoare, neatârnată România era cheșăuită prin ciocnirea de interese ale împărățiilor vecine și prin nevoia liberei puteri pe partea de jos a Dunării românești. Astăzi, alcătuirile din trecut s'au năruit, iar noi ne aflăm înconjuțați numai de dușmani, în timp ce aliații noștri, pe cât s'ar părea, nu s'ar arăta, tocmai înclinați ca să recunoască și să răsplătescă după vrednicie, jertfele Românilor.

Pe de altă parte, dau în vremurile grele și hotărâtoare din trecut ale acestei țări, s'a găsit totdeauna la locul de veghe și de cărmuire un mânănci de bărbați cu patriotism înecroat, închinat pe deantregul mântuirii și propășirii neamului, în zilele de azi interesele superioare românești au încăput pe mâinile unor partide diriguite de oameni, cari aleasc puterile Statului și își istovesc voințele proprii într-o continuă deslănțuire de patimi, ambiții și foloase personale, — oameni la cari setea de îmbogățire a copleșit orice alt simțământ înălțător, — oameni cari din risipa avutului public, din sugrumarea libertăților poporului și din nesocotirea celor mai sfinte drepturi cetățenești, și-au făcut trepte de înălțare și strălucire personală.

Apoi, mărirea României, care ar fi trebuit să deștepte prin înălțarea unui vis deapurarea hrănit, cele mai îndreptățite așteptări, prilejuește — pentru cine cugetă mai adânc — o stare de îngrijorare, întrucât nimenea nu poate bănuși că frații din provinciile alipite vor consimți a se supune fără șovăire, regimului de jaf și al bunului plac, la care se vede că o bună parte ai locuitorilor vechiului Regat s'au obișnuit.

Nu poate fi, dar, conștiință și judecată cinstită românească, care să nu recunoască că nu se poate merge mai departe cu starea de lucruri și de obiceiuri de până acum; n'a rămas inimă curată, care să nu dorească și gură năzăbăluită care să nu rostească cerința obștească a unei prefaceri din temelie a întregii alcătuirii a statului nostru.

Această râvnire, această nădejde, lasă să se întrevadă, din negura de griji și de dureri, soarele unui viitor mai bun.

Partași ai acestei mântuitoare credințe, care isvorăște și se bizue pe sănătatea și curăția sufletească și trupească a marelui masă a poporului românesc, rămas până astăzi depărtat dar și neprihănit de frământările și de întocmirile unor politicieni ușuratori și necinstiți; — dându-ne pe de altă parte seama de interesele adevărate și speciale ale Dobrogei, provincie atât de înfloritoare până mai deunăzi, uitată, nimicită și secătuită însă astăzi — un grup de oameni legați cu toată inima de pământul acestui colț de țară, a cărui iubire am dovedit-o printr'un trecut de muncă curată, pricepută și neîntreruptă, ne-am strâns laolaltă într-o grupare pe care am numit-o „**ȚĂRĂNEASCĂ DOBROGEANĂ**”, pentru a ajuta la scoaterea țării din încurcăturile și prăpastia, la care a adus-o un politicianism sălbatic, nesățios și nenorocit.

Gruparea țărănească — dobrogeană, botezându-se astfel, nu și-a luat doară ca singură țintă apărarea intereselor țărânilor, ce netăgăduț formează totuși lărga și puternica pârghie a neamului, de care cată să se îngrijească în primul rând orice bun Român. Nevoile tuturor celorlalte straturile ale poporului, trebuințele cărturarilor, ale meseriașilor, ale negustorilor și ale proprietarilor mari și mici, cari au tot așa de multe cuvinte ca să se plângă de starea în care au fost părăsiți, nu vor scăpa nici o clipă grijelii și băgării noastre de seamă.

Față cu drepturile ce le-a dobândit poporul ținut până acuma sub obroc, și de datoria fililor săi luminați de a-l deștepta, printr'o educațiune cetățenească, care să pună pe toată lumea deapurarea la adăpostul încercărilor de amăgire ale polițienilor, cari nu vor stați cu una cu două gheburile, ce le-au stat până acum în mână.

Se cunoaște bătaia de joc de care s'au făcut vinovate până acuma partidele noastre politice cu așa pretinse iubire pentru „*țelul țării*” — nume cu care voiau să înfățișeze pe mult apăsatul țaran român: Nu ne-am silit cu toate acestea să îmbrățimăm denumirea de „*grupare țărănească*”, pentru că niciodată în trecutul nostru n'am luat numele țărânilor în deșert.

Pe ajutorul sătenilor din acest județ, dar și cu înboldul multora dintre noi, s'au făcut școlile și bisericile, cu care s'a putut mândri și de care s'a putut folosi în întreaga populațiune. Neintrecuta râvnă cu care țărânilor noastre, pusă sub conducerea nemijlocită a 146 comitate alcătuite din săteni frunțași, a răspuns la vreme nu numai unei nevoi și îndestulări morale și intelectuale, ci a ajutat și la îndrumarea vieții gospodărești, cum și la priceperea rostului și căderii fiecăruia în treburile obștești.

Astăzi, când această numeroasă și sănătoasă pătură a poporului ajunge — mulțumită votului universal — o așa de însemnată putere politică, ne luăm îndatorirea de a continua opera începută odinioară, făcând să crească în aceste suflete dormice și în puțință de propășire, simțimintele de cinste, de încredere în sine, de înbold la muncă folositoare, de iubire aproapelui și a neamului — simțiminte ce înșișă pe om și întăresc temelie țării.

Ne vom sili să înlesnim intrarea tuturor copiilor merițioși din popor în învățământul de toate treptele, căci numai așa se pot premeni păturile de sus cu cele de jos ale neamului și numai așa țara va putea avea cărmuitori dibaci, cari să facă față vremurilor prin care trecem și vom avea de trecut, în care nu e greutate care să nu se ivească și care să nu trebulască a fi înălțată.

Pe lângă împlinirea îndatoririlor de mai sus, vom socoti tot ce o sarcină a noastră de a stăruși să ajungem în toate ramurile administrației la înfăptuirea reformelor potrivite cu împrejurările și cu condițiile de viață ale acestui ținut — reforme care deși au servit tuturor până acum drept cal de bătaie, au rămas totuși, chiar atunci când au fost legitimate, înșiruite numai pe hârtie.

În acest scop, fără a cere pentru noi personal nimic, vom da sprijin necondiționat oricărui guvern, care va merge pe această cale, după cum vom ști să fim dușmani înverșunați ai oricărui alcătuirii, care nu vor voi să rupă cu moravurile rușinoase din trecut.

Grija noastră de căpetenie o va forma însă refacerea Dobrogei. Provincia aceasta, în care geniul și puterea de muncă ale neamului românesc au înfrățit sămânța mândriei din trecut cu a nădejdelor în viitor, nu poate rămâne la cheremul unei administrațiuni nevoinice, așa cum a fost lăsată în voia unui dușman neîndurător. Ridicarea gospodăriilor dobrogene din partea Statului, care trebuie să priceapă și să simtă solia Românilor la gurile Dunării și la Marea-Neagră, cată a fi impusă ca o datorie și nu cerută ca o pomană.

Locuitorii Dobrogei, cari au adus cele mai scumpe jertfe în acest război, trebuie să aibă neapărat, fără nici o târguială sau îndoială din partea cărmuirii, până în toamna aceasta tot materialul lemnos trebuitor unor adăposte și până în primăvara viitoare toate vitele și uneltele, care să le dea puțință agonisirii unei vieți neatârnată, așa cum erau deprinși s-o trăiască.

Meseriașilor cată să li se procure de asemenea sculele, fără de care nu se va putea întreprinde refacerea orașelor și satelor noastre; negustorilor vechi și încercați, cărora tot felul de pricopsiți ai războiului le-au luat locul, să li se înlesnească mici credite, și tuturor, celor cari au avut să sufere asprimile războiului, fără deosebire și fără întârziere, să li se cerceteze pagubele suferite și să li se dea dacă nu despăgubiri integrale de îndată, cel puțin acțiuni potrivite.

Prin întinderea neamului românesc în hotarele lui naturale, orașul Constanța merită să servească de acuma ca gură de respirație unei României întinse dela Nistru până la Tisa, merită să deștepte întreaga băgare de seamă a tuturor. Portul are nevoie să fie prevăzut cu toate cele trebuincioase unei mișcări corăspunzătoare, iar greșeala cu întârzierea ce se pune pentru refacerea podului de peste Borcea trebuiește cu orice jertfe îndreptată.

Legătura deapurarea dintre România Mare cu fiica ei de peste Dunăre, intruchipată prin acea măreață punte de oțel, nu poate să mai sufere întreruperi, — după cum orașul Constanța, locul de trecere al atâtor străini însemnați, nu poate să mai lăncezească în actuala lui stare.

Și din una și din alta ne facem o datorie de cinste.

Rupând cu vechiul obicei, când așa zișii „*reprezentanți*” din Parlament aveau să dea ascultare numai partidelor cari li opoșeau pe de o parte și li încătușau pe de alta, noi, cari ne adresăm numai vouă, cetățenilor, și cerem încrederea voastră, numai vouă avem a vă da într'o zi socoteală.

Aleși ai voștri, vom căuta să fim vrednici purtători ai cuvântului și vajnici apărători ai dreptului vostru.

Așa precum ne-am făcut cu toții datoria în timp de război, jertfindu-ne unii filii, apărându-ne alții cu piepturile hotarele moșiei strămoșești, năpădite de dușmanii din afară, tot așa vom ști să ne-o facem și în timp de pace, împotriva vrăjmașilor d'înăuntru, cari în dosul minciunii și a jafului își bat joc de soarta acestui neam.

Ne vom străduși să isbutim ca sângele Dobrogenilor, vărsat cu aiâte prisos și mărinimie, să începe ticălogia unora și să facă să răsără pretutindeni flori de recunoștință pentru scumpli noștri dispăruți și rod de hrană pentru populațiunea acestei atât de pătimită.

NOI, PRIN NOI, PENTRU ȚARĂ.

ASA SĂ NE AJUTE DUMNEZEU.

Candidații grupării țărănești dobrogeane: SCARLAT VĂRNAV, fost prefect; Dr. GHORGHE BĂRZANESCU, fost medic al spitalelor din Hârșova și Constanța; GHEORGHE POPA, fost deputat, proprietar în Peleș; VASILE LEPĂDATU, învâțător Murășilor, președintele Federației Constanța; ALEXANDRU NICOLAE, sătean din Pantelimon; ION N. MANOLESCU, proprietar în Turcufat, consilier comunal de Constanța; NICOLAE CHIRESCU, avocat, fost primar de Cernavodă; FREOTUL PAVEL DOBRESCU, păroul din Demiroca; GHEORGHE S. POPESCU, institutor, directorul școlii No. 5 din Constanța; VLADIMIR O. BANCIU, inginer de mine, proprietar în Topraisar, Caraomer și Constanța.

Semnul nostru este o **SECERĂ**

